

**ДУПЛО ЗЛАТО ЗА АЛЕКСУ ТОМИЋА
НА АТЛЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ СРБИЈЕ**

**ВИОЛИНИСТКИЊА ЈОВАНА УДОВИЋ
ДОБИТНИЦА СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ**

ЧАСНИ КРСТ ДРУГИ ПУТ У РУКАМА УРОША РАЈИЋА

У ЈАНУАРУ ПОЧЕЛА МАСОВНА ВАКЦИНАЦИЈА ЋУПРИЧАНА

Mi donosimo dobar glas u Vaš dom

Televizija

Pomoravlje

*supernova

Нову 2021. започели смо жељама за добро здравље.

Ова претходна научила нас је да је заправо оно најважније.

У првом овогодишњем броју Поморавског гласника бавили смо се темом вакцинације из угла здравствених радника, епидемиолога и служби које су у уској вези са поступком имунизације на територији општине Ћуприја.

И овог Богојављења, најхрабрији, запливали су за часни крст.

Спортску сезону отворили су атлетичари. Алекса Томић, двоструки је јуниорски првак државе, а причу о Соколском дому испричао је професор Маја Целатовић.

У рубрици “Мој бизнис наша ствар” представљамо перспективне предузетнике и активности Националне службе за запошљавање.

Хвала на поверењу.

Ваш Поморавски гласник.

Часопис за информисање ПОМОРАВСКИ ГЛАСНИК

Часопис за информисање Поморавски гласник
Издавач: Поморавски гласник ДОО Ниш
Миодрага Новаковића бб ТЦ Сунце, Ћуприја
Телефон: +(381) 035 88 71 240
Email : urednik@rtp.rs

www.rtp.rs

Директор, главни и одговорни уредник: Зоран Арсић
Редакција “Поморавског гласника”:
Владимир Милојевић, Јасмина Бранковић, Јелена
Митровић, Срђан Аћимовић, Вукашин Величковић;
Штампа: “РОТОПРИНТ-ПЛУС” С.З.Р. Дарко Пајкић ПР

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
659.3
ПОМОРАВСКИ гласник : часопис за информисање /
главни и одговорни уредник Зоран Арсић.
- Год. 3, бр. 1 (мај 2017) - . - Ћуприја : Поморавски гласник ДОО Ниш, 2017-
(Ћуприја : Ротопринт-плус). - 29 cm
Месечно.
ISSN 2560-4791 = Поморавски гласник
COBISS.SR-ID 245099532

Енергетска санација ОШ “Вук Караџић”

ДУГО ОЧЕКИВАНИ ПОСАО

Радови се одвијају предвиђеном динамиком

Почели су дуго очекивани радови на реновирању основне школе “Вук Караџић”. Нашем нестрпљењу коначно је дошао крај. Откако је пројекат енергетске санације одобрен од Министарства енергетике, преко поступка за избор извођача радова до 13. јануара, када су радови званично почели, ми смо живели за тај тренутак – рекла је директорка школе Весна Вијоровић. Пошто школа у свом дворишту има још два објекта директорка се нада да ће пројекти санације такозване “мале школе” и школе за ученике са сметњама у развоју добити наклоност ресорног министарства јер су високо оцењени.

Кренуло се предвиђеном динамиком и календаром задатих рокова за унутрашње радове. Замењени су плафони и подови

и постављена пластична столарија са троструким стаклима. Након унутрашњих радова важан део је реновирање котларнице, како би “мала школа” и школа за ученике са сметњама у развоју имале грејање. Настава за ученике од 1. до 4. разреда се несметано одвија. Ученици од 5. до 8. разреда имају онлајн наставу по дозволи Министарства просвете – рекла је директорка Вијоровић.

Ово су до сада највећи инвестициони радови на главној школској згради, које изводи фирма “Инвестградња” из Лесковца – нагласила је директорка Весна Вијоровић.

Према предвиђеном календару радова у току је постављање изолације на фасаду школе.

РПГ

ВИОЛИНИСТКИЊА ЈОВАНА УДОВИЋ
ДОБИТНИЦА СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ

Ученица Школе за музичке таленте Јована Удовић, виолинисткиња завршног разреда у класи проф. Драгутина Младеновића, добитница је овогодишње Светосавске награде Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Ово престижно признање додељено јој је за остварене изузетне резултате у области музичке уметности.

“Јована је током досадашњег школовања развијала свој таленат преданим радом и посвећеношћу. Захваљујем се родитељима, професорима као и Министарству просвете који су доделом овог признања још једном показали да вреднују сјајне резултате наших ученика”, изјавила је Данијела Јовић, директорка Школе за музичке таленте.

Светосавске награде за 2020. годину награђеним институцијама и појединцима уручио је министар просвете, науке и технолошког развоја Бранко Ружић. За постигнуте изузетне резултате у области образовања и васпитања, унапређивање образовно-васпитне праксе и развој научних и уметничких достигнућа ове године награђено је 29 појединаца и институција.

РПГ

У ЈАНУАРУ ПОЧЕЛА МАСОВНА ВАКЦИНАЦИЈА ЋУПРИЧАНА

Након имунизације здравствених радника, у Ћуприји је 20. јануара почела масовна вакцинација становништва против ковида-19. Према речима др Зорице Ченић, вршиоца дужности директора Дома здравља, Ћуприји је у првом налету преко Завода за јавно здравље “Поморавље” достављено 240 доза “Фајзерове” вакцине, а затим два контингента од по 360 доза кинеске вакцине “Синофарм”. Од 8. јануара до 17. фебруара вакцинисано је укупно 3 476 Ћупричана.

Вакцинација се на дневном нивоу организује у складу са списковима пријављених грађана које добијамо из кол центра Општине Ћуприја. Могу рећи да је генерално добар одазив, као и то да код вакцинисаних углавном није било нежељених реакција организма – истиче др Ченић.

“Процедура тече тако што од локалне самоуправе на основу списка сваког дана добијамо сагласности попуњене основним подацима грађана који су се пријавили за вакцинацију. Информације неопходне за други део сагласности попуњавају се након што пацијент дође

на вакцинацију у заказаном термину, и сваки грађанин својим потписом потврђује да је добровољно пристао на имунизацију против ковида-19. Све вакцинисане дан након примања вакцине контактирају волонтери кол центра да провере да ли је било неких нежељених дејстава, а ревакцинација се врши три недеље касније.”

Масовна вакцинација започела је вакцинисањем грађана старијих од 75 година, након чега је дошла на ред популација између 64 и 75 година. Све пацијенте пре вакцинације најпре прегледа лекар опште праксе, који затим са пацијентом обави разговор о томе да

ли је алергичан на неки лек и да ли има неко обољење због кога не сме да прими вакцину.

“Пацијента најпре информишемо коју вакцину прима и које су њене контраиндикације. Потом из разговора проверимо да ли узима неку терапију, да ли је алергичан на одређене лекове или намирнице, а иза тога обавља се преглед. Уколико се слушањем плућа установи да је налаз уредан, приступа се давању вакцине. Кинеска вакцина је направљена од инактивисаног вируса, чува се у фрижидеру на температури од +2 до +8 степени и код ње једна бочица садржи једну дозу”, каже др Милена Миљковић из Дома здравља Ћуприја.

Према њеним речима, “Синофарм” вакцину не смеју примити грађани који су у прошлости имали тешку алергијску реакцију у виду губитка свести на пеницилин, новалгетол и остале лекове који могу изазвати анафилактички шок и захтевају давање антишок терапије, труднице и дојиље. Опрез при давању ове вакцине се препоручује код пацијената који примају терапију против згрушавања крви и код дијабетичара.

Пријава за вакцинацију могућа и преко општинског кол центра

НИШТА БЕЗ ВОЛОНТЕРА

У просторијама Општинске управе Општине Ћуприја 19. јануара активиран је кол центар преко кога грађани телефонским путем могу да се пријаве за вакцинацију против коронавируса.

Рад кол центра је у надлежности Института за јавно здравље “Милан Јовановић Батут”, а према речима Јадранке Ђорђевић, координаторке за вакцинацију у општини Ћуприја, његова улога је да грађанима који немају приступ интернету или нису вични коришћењу рачунара омогући да искажу интересовање за имунизацију против ковида-19.

“Процедура је потпуно иста као кад се пријављујете на порталу еУправа, с тим што оператер кол центра уместо вас попуњава захтев на основу података које сте издиктирали преко телефона, а затим позиваоцу стиже СМС порука као потврда да је захтев послат. То је велика олакшица за све оне који било из ког разлога не могу сами да се пријаве електронски, поготово што једна особа може да пријави више лица - било чланове породице, било комшије или пријатеље.” Републичка Агенција за лекове и медицинска средства до сада је одобрила вакцину произвођача “Фајзер-Бионтек”, руску “Спутњик”, кинеску вакцину компаније “Синофарм”, као и вакцину британско-шведске фармацеутске куће “Астра-Зенека”.

Кол центар такође има задатак да на основу добијених списка грађана који су се већ пријавили на порталу еУправа или на телефон 0800 222 334, организује и њихову вакцинацију - објашњава Јадранка Ђорђевић.

“Ми смо добили спискове свих грађана Ћуприје који су се већ пријавили за вакцинацију и надаље ћемо их позивати да их обавестимо о термину. Дан и време вакцинације зависе од тога да ли припадају некој приоритетној категорији, професионално или старосно, као и од тога за коју вакцину су исказали интересовање.”

Сви грађани општине Ћуприја који би желели да се вакцинишу против коронавируса, а да то нису учинили, сваког дана од 8 до 18 сати могу да контактирају кол центар позивањем броја 035/8476-538.

РПГ

ДР ИВИЦА ЈОЦИЋ, ЕПИДЕМИОЛОГ: ВАКЦИНАЦИЈА СЕ ПРЕПОРУЧУЈЕ И ОСОБАМА КОЈЕ СУ ПРЕЛЕЖАЛЕ КОВИД

На територији шест општина Поморавског округа у току је вакцинација против коронавируса. Прве дозе Фајзерове вакцине које су пристигле у Завод за јавно здравље “Поморавље” примили су здравствени радници који су се добровољно изјаснили за вакцинацију и особе које стално бораве у домовима за стара лица – изјавио је за “Поморавски гласник” др Ивица Јоцић, епидемиолог и вршилац дужности начелника Центра за контролу и превенцију болести у овој установи и додао да је у току ревакцинација грађана који су већ примили прву дозу вакцине против коронавируса.

“Најпре смо вакцинисали здравствене раднике у болницама у Ћуприји, Јагодини и Параћину. Потом је спроведена имунизација здравствених радника по домовима здравља и медицинског особља у приватном сектору. У самом старту доступна је била само Фајзерова вакцина након чега и кинеска која је пристигла у два наврата. Пошто је могуће бирати вакцину, неки од њих ће обавити имунизацију када стигне вакцина коју су одабрали.”

Вакцинациони пунктови формиран су у оквиру домова здравља, по један у свакој општини, чиме ће се спречити расипање вакцина због специфичности паковања – наставља др Јоцић.

“Фајзерова вакцина се одмрзава на “Торлаку” пошто се дужи период чува на температури од -70 степени, а по одмрзавању температура чувања је од 2 до 8 степени изнад нуле. Одмрзнута вакцина може да се искористи у року од максимално пет дана. Уколико се не утроши не може се по истеку рока давати корисницима и практично пропада. Зато је јак важно вакцинацију обавити што ефективније, како би што више људи добило вакцину – наглашава др Јоцић.

“Спутњик” вакцина се, с друге стране, чува на -18 степени, али је након одмрзавања употребљива само два сата.”

И поред доступности вакцина велики број грађана и даље је у недоумици да ли да прими вакцину или не. Дилеми додатно доприноси могућност бирања коју вакцину желе да приме.

“Ја лично саветујем свима који ме питају да приме ону вакцину која је тренутно присутна. Када говоримо о упозорењима и нежељеним дејствима, Фајзерова вакцина захтева много мање опреза. По упутствима која смо добили, она не треба да се прими у случају лоше реакције на претходну дозу или алергијске реакције на састав вакцине, али реално у њеном саставу и нема превише алергених супстанци. Код руске вакцине званично не постоје контраиндикације, али је много категорија људи набројано под тачком “дати опрезно”. Претпостављам да ће ретко ко прихватити вакцину уколико себе нађе у тој категорији, а свакако апелујем да се на то обрати пажња.”

Према речима др Ивице Јоцића, прележано обољење није контраиндикација за имунизацију, само треба испоштовати време од престанка симптома до имунизације у трајању од 28 дана. То значи да особе које су прележале ковид-19 могу бити вакцинисане месец дана након престанка симптома болести.

РПГ

Ученици Медицинске школе учествују у вакцинацији грађана у Ћуприји и Параћину

БУДУЋИ МЕДИЦИНАРИ ПОМАЖУ КОЛЕГАМА

Ученици четвртог разреда Медицинске школе помагаће у спровођењу вакцинације против коронавируса у домовима здравља у Ћуприји и Параћину. Они ће у наредном периоду, све док за тим буде било потребе, обављати административне задатке како би тог дела посла растеретили особље ових здравствених установа – потврдила је за “Поморавски гласник” директорка школе Зорица Маринковић.

“Добили смо допис од Министарства просвете, науке и технолошког развоја у коме је упућен позив добровољцима из редова матураната да помажу у вакцинацији, уз нагласак да се њихов ангажман односи искључиво на администрацију. Како смо ми познати по томе да имамо доста ученика са стране, контактирала сам домове здравља у Ћуприји, Параћину и Јагодини. Из Јагодине још увек немамо никакве информације, али смо зато у преостале две установе послали 30 ученика. То можда не делује као велики број, али у министарству су се одушевили колико деце се пријавило, што најбоље показује да су се одлучила за праву професију, а то је најхуманија професија на свету.”

Идеја да се узме учешће у имунизацији становништва потекла је од ђачког парламента, а затим су је врло радо прихватили остали ученици завршног разреда, за које ће ово бити непроцењиво искуство. Ово није хуманитарна акција, већ насушна потреба. Сваког дана у свим медијима слушамо колико је важно да будемо јединствени и солидарни. Деца су имала слободну вољу да се одреде, а ето њих 30 исказало је жељу да помогне – каже Зорица Маринковић.

“Сигурна сам да ће примере добре праксе пренети својим вршњацима, а тако ће можда мотивисати још њих да се пријаве за неки наредни период. Без обзира што се ради о пунолетним особама, школа ученицима није дала дозволу да асистирају у спровођењу вакцинације без одобрења родитеља. Сем тога, након потписивања сагласности сваки ученик и родитељ су додатно контактирани телефоном, како би се све још једном проверило. У оваквој ситуацији треба бити обазрив, а деца знају да све време боравка у здравственим установама морају строго да се придржавају санитарних мера и да се чувају.”

РПГ

Пливање за Богојављање у Ћуприји

ЧАСНИ КРСТ ДРУГИ ПУТ У РУКАМА УРОША РАЈИЋА

Часни крст у Ћуприји, другу годину заредом, припао је Јагодинцу Урошу Рајићу. Он је први допливао до вредне реликвије, за коју се такмичило више од 20 момака.

Због водостаја Велике Мораве пливање за Богојављански крст овога пута одржано је у базену хотела “Плажа”. Према речима победника, бившег ученика Техничке школе који сада похађа Високу саобраћајну школу у Трстенику и паралелно се бави пливањем као тренер, надметање у базену било је знатно лакше него у реци.

“Велика Морава је текућа вода у којој зими има снега и леда, и заиста је знатно теже пливати у њој. На Богојављање је увек јако хладно, али никоме од нас то не смета јер знамо због чега смо ту. Била је јака конкуренција и искрено нисам очекивао победу, али утолико је већи понос што сам опет освојио крст.”

Мало је фалило да се Часни крст не нађе у рукама Уроша Рајића. Њему је “за вратом дисао” 14-годишњи Ћупричанин Марио Лајб, ученик ОШ “Ђура Јакшић” који тренира пливање од своје шесте године.

“Члан сам Пливачког клуба “Посејдон” из Параћина већ осам година, а мој највећи успех до сада је освајање сребрне медаље на Првенству Србије. Иначе, такмичим се и у школском спорту, а поред пливања протеклих година био сам представник ОШ “Ђура Јакшић” у стоном тенису и фудбалу.”

Сви учесници богојављанског пливања за крст од Цркве Светог Ђорђа добили су захвалнице и иконе, а победника је, по обичају, Општина Ћуприја наградила златником.

РПГ

Вакцинација против сезонског грипа

ЈОШ НИЈЕ КАСНО ЗА ВАКЦИНУ

Др Јоцић: Вакцина се може примити и усред епидемије ако нисте дошли у додир са вирусом

Имунизација против сезонског грипа на територији Поморавског округа ове године почела је на време, тачније првог октобра прошле године, а за потребе вакцинисања медицинског особља и становништва за шест општина округа у неколико транши пристигло је укупно 20 340 доза вакцине које су распоређене вакцинационим пунктовима у домовима здравља - каже доктор Ивица Јоцић, епидемиолог и вршилац дужности начелника Центра за контролу и превенцију болести Завода за јавно здравље “Поморавље”.

У првом таласу бесплатне имунизације 33ЈЗ

“Поморавље” добио је 9 700 вакцина које су према потребама расподељене вакцинационим пунктовима у домовима здравља, а готово све вакцине тада су искоришћене у кратком року – наводи др Јоцић.

“У нашем округу се сваке године против сезонског грипа вакцинише у просеку око 11 хиљада људи, једино се у време појаве птичијег и затим свињског грипа због скептичности грађана према вакцини број интересената био преполовио. “Торлакова” вакцина ове сезоне дистрибуирана је у три наврата, укупно 3 300 доза, док је “Vaxigrip” вакцина коју могу да приме и деца узраста од 2 године па навише пристигла у два контингента, укупно 7 300 доза.”

Сезонска вакцина против грипа, подсећају епидемиолози, препоручује се особама које болују од хроничних болести плућа, бубрега или кардиоваскуларног система, од шећерне болести и особама са ослабљеним имунитетом. Препорука је и да се вакцинишу све особе старије од 65 година, запослени у јавним службама и особе смештене у геронтолошким центрима.

Веома је важно што је ове године вакцинација против сезонског грипа кренула на време и што су људи схватили њену важност. Практично смо се уклопили са кретањем сезонског грипа, јер је након примања вакцине потребно две до три недеље да се стекне имунитет - наставља др Ивица Јоцић.

“Грип се на нашој територији обично јавља пред Нову годину, а према искуству у задњих десет година врхунац достиже у периоду између 15. фебруара и 15. марта. То значи да они грађани који се нису вакцинисали, а имају жељу, још увек нису закаснили за имунизацију. Вакцину такође могу примити и усред епидемије ако до тог момента нису дошли у додир са вирусом грипа, и самим тим за две-три недеље створити одговарајући имунитет.”

РПГ

У СЛАВУ ОСНИВАЧА ПРВЕ БОЛНИЦЕ У СРБА

Светосавска повеља ове године припала је професорки Марији Петровић

Верна својој традицији, традицији школства и православља, Медицинска школа обележила је Светог Саву. Слава свих храмова образовања из објективних разлога ове године протекла је у скромнијем маниру, али свакако достојанствено, онако како доликује првом српском просветитељу, књижевнику, дипломати.

“Ми смо поносни што уз нас, који смо се школовали да будемо професори, имамо најбоље спољне сараднике који у оваквој ситуацији, поред лечења других људи, налазе снагу, храброст и време да уче нашу дивну децу и промовишу Медицинску школу. Као руководица ове школе врло сам поносна на њене бројне успехе, који су додатно увеличали прославу дана великог српског светитеља, просветитеља и народног учитеља”, поручила је у свом поздравном говору Зорица Маринковић, директорка Медицинске школе.

Колегијум Медицинске школе сваке године из својих редова изабере предавача који се досадашњим радом и професионалним залагањем истакао као фигура која несебично даје себе, учећи ђаке правим вредностима чак и у временима када то није нимало лако. Овога пута избор добитника Светосавске повеље је пао на Марију Петровић, професорку Здравствене неге.

“Велика је част и задовољство добити ово одликовање, јер то значи да су моје напоре препознали педагошки колегијум и наставничко веће на челу са директорком Маринковић. Трудићу се да својим даљим ангажовањем и несебичним давањем у будућности оправдам ukazano поверење, али и да на неки начин дам ветар у леђа својим колегама.”

У светлу пандемије ковида-19 Медицинска школа светосавске захвалнице доделила је својим стручним сарадницима из области медицине, међу којима су др Ивица Јоцић, др Славица Ђорђевић, др Анђелка Радовић и др Милош Крстић.

Захвалница школе такође је отишла у руке васпитачици Светлани Мијајловић, ученицама Сенки Смиљанић и Катарини Јовановић као ауторкама награђених есеја “Сви заједно за родну равноправност” и “Моја отаџбина Србија”, те ученици Анђели Ђорђевић.

У тренутку када се читав свет, па и Србија, суочава са пандемијом, ми морамо да нагласимо да је Свети Сава био оснивач прве болнице на територији Србије. То је за време у коме је живео било толико револуционарно, али не и чудно, јер је црква, односно хришћанство “породило” модерну медицину – каже Никола Џаврић, вероучитељ у Медицинској школи.

“Стога је у нашој сржи дубоко урезана та светосавска нит која нас повезује са медицином. Сама црква и данас говори о томе да народ једноставно мора да брине о свом здрављу, јер здравље је нешто најважније и најлепше што смо добили од бога.”

РПГ

Матуранткиња Медицинске школе добила признање за друштвени активизам ЗА РОДНУ РАВНОПРАВНОСТ СЕ МОРАМО ИЗБОРИТИ

Сенка Смиљанић, ученица одељења 4/3 Медицинске школе у Ћуприји, добитница је признања Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Амбасаде Француске за учешће на конкурс у оквиру пројекта “Сви заједно за родну равноправност”. Ова интелигентна и самосвесна млада дама, која на јесен намерава да упише Академију васпитачко-медицинских струковних студија у Ћуприји, каже да је инспирацију за награђени есеј пронашла у свом окружењу.

“Област људских права ме је одувек интересовала. А што се тиче родне равноправности, на размишљање су ме подстакле неке ситуације из моје околине у којима су жене могле бити заштићеније да нису жене, а мушкарци су могли другачије да се опходе према њима да су другачије подизани и васпитавани.”

Конкурс “Сви заједно за родну равноправност” расписан је још новембра 2019. године, а марта прошле године требало је да се објаве имена награђених, али је све то много каснило због епидемиолошке ситуације. Есеје су послале три наше ученице, и могу рећи да као њихова менторка нисам имала тежак задатак – каже Наташа Милановић, професорка српског језика у Медицинској школи.

“Све што су њих три написале је апсолутно њихово виђење ствари, а ја сам била ту да им укажем на покоју граматичку грешку. Право је задовољство радити са децом која имају своје мишљење и ставове, а која се не устежу да их изразе. Стога није ни чудо што радо учествују на многим конкурсима и добро се сналазе у обради сваке теме.”

РПГ

ПОВРАТАК КОРЕНИМА

Ове године навршавају се две деценије од враћања старог назива згради ДТВ “Партизан” у “Соколски дом”

Прва вежбаоница “Соколана” у Ћуприји изграђена је у кругу Фабрике шећера 1923. године, заједно са осталим спортским теренима за одбојку, тенис, дрвеном кугланом и летњим вежбалиштем. Све то било је у непосредној близини фудбалског игралишта “Славјанско”, на коме су тренирали и играли бројне утакмице такмичари Спорт клуба “Славија”. За оне прилике био је то значајан спортски центар коме су могле да позавиде и много развијеније градске средине. Велике заслуге за то има чешки сокол Фрања Зајц, директор Фабрике шећера, који је у својој домовини био члан сокола, а љубав према овом покрету пренео је у Ћуприју. Једина мањкавост вежбаонице била је та што је удаљена од осталих делова града, јер је Фабрика шећера изграђена на периферији Ћуприје. Уз то, капацитет објекта је био мали јер је соколски покрет врло брзо добијао поклонице, па вежбаоница није могла да задовољи потребе свих заинтересованих вежбача.

Према писању листа “Моравски гласник”, чији је власник и главни уредник био Боривоје Николић, службеник у Фабрици шећера, активан члан и секретар сокола, прве идеје о изградњи већег Соколског дома потичу из 1926. године. Плац на коме ће се градити дом купљен је 1936. године у Улици Краља Александра, у центру Ћуприје. Ипак, због политичких и материјалних прилика изградња дома померена је за нека боља времена. Бројна ћупријска удружења желела су да имају своје место под тим кровом, што је још више одлагало жељу бројних сокола за отпочињање изградње дома. Коначна одлука донета је 1936. године: “Изградња Соколског дома почеће марта 1937. године, када у Ћуприји буде заседала Скупштина Соколске жупе Крагујевац.”

Тако је и било. Најпре је формиран пропагандни одбор који је упутио циркуларно писмо свим приватним лицима и удружењима за пружање помоћи при изградњи Соколског дома. На челу одбора био је Радован Радосављевић, трговац из Ћуприје, а секретар Боривоје Николић. Пројекат будуће зграде израдио је архитекта Копуновић из Београда, који је пројектовао бројне соколске домове у Србији тог времена. Био је познат као поборник “моравског стила” у грађевинарству, што је у одређеној мери заступљено и у случају зграде Соколског дома у Ћуприји.

Грађевински одбор, у који су изабране најугледније личности града и Соколског друштва, под управом Драгослава Јанковића, дугогодишњег начелника, а тада и старешине Соколског друштва, одлучио је да копање темеља почне 22. марта 1937. године. Управо за 27. и 28. март те године

приређен је обиман програм Скупштине Соколске жупе Крагујевац, у коме је значајна тачка била полагање камена темеља будуће зграде Соколског дома у Ћуприји.

Пропагандни одбор за подизање Соколског дома (који су чинила 54 угледна грађанина Ћуприје на челу са председником општине) прокламовао је проглас следеће садржине: “За владе Њ.В. Краља Петра Другог Карађорђевића и у време патријарха српског Варнаве и епископа светосавског браничевске епархије др Вениамина, положи се темељ Соколском дому блаженопочившег витешког краља Александра Првог Ујединитеља, у Ћуприји, који се диже добровољним прилозима родољуба вароши Ћуприје. Освећење извршише архијерејски намесник раванички ставрофор господин Периша Ерић и архимандрит манастира Раваница, са свештенством парохија ћупријских, 15/28 марта 1937. године.”

Према сећањима соколаца, присутних на овој свечаности, наведени проглас и копија плана дома стављени су у специјалну боцу, која је запечаћена и убетонирана у камен темељац.

Без добровољних прилога не би било могуће саградити дом, јер се од самог почетка кубурило са средствима, што је продужавало изградњу. Ипак, свако је помогао на свој начини у складу са својим могућностима, било да је у питању новац или добровољни рад.

Изградњу су подједнако подржали и удружења и појединци. Градећи Соколски дом Ћуприја је градила себе. Забележено је да су највеће новчане прилоге дали Српско-чешка фабрика шећера АД и Радован Радосављевић, по 20 хиљада динара. Земљорадници су бесплатно превозили песак са аде а зантлије су обављале занатске радове без накнаде. Није било забаве ни спортске приредбе да се чист приход не намени изградњи дома. Чак је било и случајева да се средства за покој душе родбине уплате за изградњу Соколског дома.

Изградња је трајала две и по године. Први вежбачи у салу су ушли 15. новембра 1939. године, а свечано отварање обављено је 1. децембра, на Дан уједињења, који је тада слављен као државни празник и празник соколске организације. Тада је одржана свечана седница старешинства Спортског друштва Ћуприја, у присуству око 2000 грађана и соколаца. Затим је организована поворка кроз град, у којој је учествовао 221 члан соколске организације. У поподневним часовима одржане су дечија и нараштајска академија а увече и свечана академија.

Зграда Соколског дома има салу за вежбање величине 24 пута 15 метра са галеријом, пратећим просторијама и позорницом осам пута шет метара за извођење позоришних представа, академија и јавних приредби. Објекат је задовољио све стандарде и потребе града за одвијање спортских и културних догађаја. За његову изградњу планирано је 500 хиљада динара а утрошено 800 хиљада динара.

Соколски дом је привукао велики број младих у соколско друштво. Поред редовних активноти биле су одржаване и велике завичајне приредбе као она од 9. марта 1941. године, под називом “Дан Поморавља”. Свечану академију преносио је и Радио Београд, у оквиру емисије “Наша земља”.

Белики народни збор одржан је 27. марта 1941. године, испред и у самом дому. Поворка демонстраната ушла је у салу а на скупу је говорио учитељ Јовић. У предвечерје Другог светског рата соколско друштво није могло да користи свој објекат због војних потреба. За време окупације дом је корошћен као болница за друге потребе немачке војске. Пре уласка Немаца соколци су справе пренели на имање свог члана Милана Пешића, и тамо вежбали у летњим месецима. Након ослобођења у Соколском дому је 20. октобра

1944. године одржан велики Народни збор, на коме је формиран први Народноослободилачки одбор за Ћуприју. У дом се усељава омладинска организација Уједињени савез антифашистичке омладине Србије. Отворена је библиотека са читаоницом, набављен је редио пријемник са звучницима, отворена је шах сала и остало што је занимало послератну омладину. Зграда је имала домара и добила је назив “Омладински дом”. У Ћуприји је касније основано Фискултурно друштво “Морава”, која преузима Омладински дом за своје спортске секције и активности и мења му име у “Фискултурни дом”. Оснивањем Друштва за телесно васпитање “Партизан”, марта 1952. године, дом је понео и то име. ДТВ “Партизан” живео је до 30. новембра 2001. године, када му Скупштина општине Ћуприја, на иницијативу тадашњег одборника Миливоја Перића, враћа стари назив “Соколски дом”. Објекат је сада у саставу Установе за спорт сортски центар “Ада”. У њему и даље вежбају млади Ћупричани.

Зграда Соколског дома у Ћуприји један је од ретких објеката тог типа који је задржао своју првобитну намену.

Важи за једну од најлепших соколана у Србији.

М. ЏЕЛАТОВИЋ

“ГОРИ МОРАВА” И ТОКОМ 2020. НАЈЧИТАНИЈИ РОМАН

Најчитанија књига у Народној библиотеци “Душан Матић” током 2020. године био је роман “Гори Морава” књижевника и академика Драгослава Михаиловића. По изворности и емотивној енергији ово је можда најснажније дело писца који је српској књижевности подарио романе “Кад су цветале тикве”, “Петријин венац”, “Чизмаши” - кажу критичари. Прича о детињству јунака Стевана у српској варошици на Морави 30-их година 20. века заправо је пишчева горка исповест о његовој младости, у којој кроз незаборавне дијалоге оживљава ликове родбине и пријатеља, а опис опраштања од оца на самрти спада у најбоље странице савремене српске прозе. Од домаћих аутора високо се котира и роман “Време искушења” Дејана Николића, док су међу најчитанијим и три романа новинарке и књижевнице Весне Дедић “Заувек у срцу”, “Не гледај преко рамена” и “Ти си мени све”. Када су страни аутори у питању, на листи најчитанијих налази се роман “Ветрењаче богова” Сиднија Шелдона једног од најтиражнијих писаца прозе свих времена, “Девојка од папира” роман француског писца Гијома Мисоа, али и епска дела “Илијада” и “Ромео и Јулија”.

Дечије одељење, једно од најфреквентнијих одељења у Ћупријској библиотеци, бележи пораст посета и издатих књига. Према речима библиотекара, и током 2020. године најмлађи читаоци бавили су се обрадом дела из обавезне школске лектире па је међу најчитанијим роман “Хајдуци” и “Аутобиографија” Бранислава Нушића, Андрићеве “Приповетке”, избор позоришних комада “Мала школска позорница” и Шћекићева “Ружица и њене птичице”. Они који воле изазове и решавање математичких проблема интересовали су се за књигу “Имате ли кефало” аутора

Шимона Ђарманџија, дружили су се са Штрumpfовима и Снежним чудовиштем белгијског стрип аутора Пејоа, док су се девојчице одлучиле за роман Емануела Ригона “Како да преживиш ако си девојчица” и “200 начина да победиш досаду” Пола Скота.

Народна библиотека “Душан Матић” може се похвалити књижним фондом који премашује 60 хиљада наслова и цифром око три хиљаде чланова који користе библиотекарске услуге. Годишње услуге библиотеке користи око 15 хиљада наших суграђана који годишње на читање позајме близу 40 хиљада књига.

РПГ

ИНТЕРВЈУ: Мирослав Илић, колекционар часописа

ПИСАНИ ТРАГ У ВРЕМЕНУ И О ВРЕМЕНУ

Основно је правило у новинарству да се оно што није забележено није ни догодило – тако прича популарни Мики, који преко 50 година сакупља дневну и периодичну штампу

Ћупричанин Мирослав Илић није новинар иако је писао за многе листове. Његов живот су новине, односно часописи, дневна и периодична штампа. Он је преко 50 година пасионирани колекционар дневне и периодичне штампе. У свом радном веку променио је неколико послова, али је остао веран свом хобију који не напушта ни током пензионерских дана. Редак хоби који је заинтересовао и знатижељнике ван граница Србије.

На његову адресу у Улици Миодрага Новаковића 55 и даље стижу часописи. О свима Мирослав води педантну евиденцију. Све је записано и сложено у кутије по годинама издавања. У томе му највише помажу супруга и ћерка, а у последње време и унука Александра, чији је животни позив спортско новинарство. Свом деда Микију она редовно шаље најновије спортске часописе.

Писано сведочанство најдуже траје. То је траг у времену и о времену – каже Мирослав Илић, показујући нам своју богату колекцију од преко хиљаду примерака различите периодике.

Сарађивао је Мирослав са многобројним радничким часописима широм Југославије. Највише се, због природе посла, дружио са “Задругом”, листом Задржног савеза. У њему је и редовно објављивао чланке о стању усева у Поморављу.

Мирослав је Пољопривредну школу завршио у Ваљеву. Ту се први пут упознао са новинарством и почео да сарађује са листом “Задруга”. Каже да му је жеља била да сазна како се некада радило, па је почео да истражује. То га је заинтересовало за сакупљање часописа.

Најстарији примерак у његовој збирци је часопис “Наша домовина” из маја 1950. године. Није се фокусирао само на једну врсту садржаја или тематику. Све га је занимало – од локалних тема до музике, спорта и забаве. Ипак, највећу пажњу поклањао је такозваним радничким листовима. Некада је свака радна организација или фабрика издавала свој лист како би информисала своје раднике, али и да би се похвалила добрим пословним резултатима – каже Мирослав Илић. Данас то није случај. У својој колекцији највише имам

управо таквих часописа. Они су право сведочанство о времену у коме смо живели – нагласио је популарни Мики који је ушао у осамдесете, али још увек ведрог духа и различитих интересовања пребира по успоменама.

И Ћуприја је имала своје часописе. Од “Моравског гласника”, преко “Гласа Ћуприје” и “Радио новина”, до данашњег “Поморавског гласника”. Између њих своје место нашли су листови радних организација и школа, јер су и школе издавале своје листове. На њих је посебно поносан јер су прави раритет. Мирослав каже да се радује сваком новом часопису који стигне на његову адресу. Обавезно га прочита и сложи у колекцију, по азбучном реду.

Његов циљ није да има све бројеве једног часописа и редовно прати његову периодику, већ да сакупи што више различитих врста часописа. Зато је његова гаража препуна кутија у којима су уредно сложене новине и дневне и периодичне штампе.

Посебна занимљивост у Мирослављевој колекцији су исечци из новина у којима је објављивао своје текстове. Све је уредно сложено у дебеле свеске да личи на споменаре. И заиста су споменари.

У свом радном веку Мирослав је променио неколико послова. Радио је у Земљорадничкој задрузи, затим у Војном одсеку, па у Савезу синдиката. У међувремену, по доласку из војске, био је и активан у Омладинској организацији Ћуприје. За све то време није престајао да сакупља часописе. Данас, када је колекција нарасла, прави места за нове бројеве, за нове кутије са новинама. Мирослав Илић каже да ће комплетну колекцију оставити својој унуци Александри. Логично, јер је новинарство њен позив. О свом хобију говорио је малишанима у Народној библиотеци “Душан Матић” и тамо изложио један део своје богате збирке. Мирослава Илића, популарног Микија, снага за сакупљањем часописа не издаје. Знатижеља је присутна, а док је ње збирка ће и даље расти – закључио је наш саговорник.

Премијерка Ана Брнабић у посети Параћину

ПРИОРИТЕТ ЈЕ ДА ПРОНАЂЕМО СТРАТЕШКОГ ПАРТНЕРА ЗА СРПСКУ ФАБРИКУ СТАКЛА

Председница Владе Србије Ана Брнабић током радне посете Параћину изјавила је да ће ново општинско руководство имати максималну подршку Владе у реализацији стратешки важних пројеката за град на Црници. Она је овом приликом обишла два значајна пројекта које ће финансирати држава. Један од њих је комунално и енергетско опремање Индустријске зоне “Змич”.

”У претходном периоду две велике инвестиције добиле су подстицаје из буџета Владе Републике Србије, преко развојне Агенције Србије. Једна од њих је и “Римастер”, где се очекује отварање 200 радних места”, нагласила је премијерка Брнабић.

Други изузетан пројекат и апсолутни приоритет је реконструкција ОШ “Радоје Домановић” у чију ће санацију бити уложено 250 милиона динара. Завршена је пројектно-техничка документација, а у наредна два месеца биће расписан тендер за извођача радова.

“Највећи потенцијал Параћина је Српска фабрика стакла. За мене је приоритет да нађемо доброг инвеститора јер је то стратешки важна инвестиција не само за Параћин већ и за целу Србију. Фабрика је тренутно у стечају, а за све заинтересоване инвеститоре отворен је позив да дођу и погледају финансијске извештаје и потенцијале фабрике. Драго ми је што смо добили писмо заинтересованости неких инвеститора и од овог пројекта никако нећемо одустати.”

Председник општине Параћин Владимир Милићевић истакао је да је својим доласком премијерка исказала велику част јер од 90-их година није било званичних радних посета делегације на челу са премијером Владе. Подршка коју смо добили даје нам наду да ћемо заједно са Владом Републике Србије успети да препородимо Параћин - истакао је у свом обраћању председник општине Параћин.

Премијерка је нагласила да је након поплава кроз различите пројекте Канцеларије за јавна улагања из републичког буџета у Параћин уложено око милијарду и 400 милиона динара. Параћин су поред премијерке Брнабић посетили и министарка државне управе и локалне самоуправе Марија Обрадовић и Томислав Момировић, министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Атлетско првенство Србије за јуниоре

ДУПЛО ЗЛАТО ЗА АЛЕКСУ ТОМИЋА

Млади атлетичар нова “Моравина” звезда

Алекса Томић, атлетичар ОАК “Морава”, двоструки је јуниорски првак државе. На Првенству Србије за старије јуниоре, одржаном у атлетској дворани на Бањици, Алекса је тријумфовао у тркама на 1500 и 800 метара. Пулен Драгана Здравковића трку на 1500 метара истрчао је за 4:01,05 док је трку на 800 метара завршио резултатом 1:55,64, што су његови најбољи дворански резултати до сада – објавила је Телевизија Поморавље.

Исход такмичења је био најбољи могући, али морам да кажем да смо се томе и надали. На 1500 метара главна неизвесност било је моје надметање са Огњеном Николићем из Чачка, јер се знало да ће то бити борба за злато. Већ на 800 метара је било лакше, јер сам у тој дисциплини у претходном периоду имао најбољи резултат – каже Алекса Томић.

Млади Томић атлетиком се бави седам година, али је последње две године значајно напредовао о чему сведоче највиша одличја на домаћим такмичењима и учешће на балканским првенствима у дресу репрезентације.

“Мој напредак је “последница” одлуке да почнем озбиљније да се бавим атлетиком, јер сам пре око две године кренуо да размишљам о бољим резултатима и великим такмичењима. Драган Здравковић је то видео и дао ми је пуну подршку, што се касније јасно видело на мојим наступима.”

У дресу ОАК “Морава” на стартној линији у тркама на 800 и 1500 метара за јуниорке појавила се и Ива Арсенијевић, 17-годишња атлетичарка из Параћина која је од недавно члан Њупријске атлетске породице.

До сада је тренирала у Атлетском клубу “Параћин”, али је

због тренера Здравковића и добрих услова које Њупријски клуб нуди одлучила да своју каријеру настави у граду на Великој Морави.

“Трку на 800 метара сам завршила као пета уз лични рекорд, а с обзиром на сам се сада први пут такмичила на 1500 метара врло сам задовољна резултатима. Екипа у клубу је одлична, влада подстицајна атмосфера. Кад има ко да те вуче да напредујеш све иде много брже него када тренираш сам.” Алекса Томић спремно дочекује сениорско дворанско првенство, где ће раме уз раме са клупским другом Мирославом Дукадиновићем ући у трку за неку од медаља. Циљ им је да до летње сезоне истрче норме за Балканско и Светско првенство, али и да обуку дрес репрезентације на предстојећем Првенству Балкана за јуниоре које ће бити одржано средином фебруара у Софији.

ДОБАР СТАРТ ГОДИНЕ ЗА ЊУПРИЈСКЕ АТЛЕТИЧАРЕ

На дворанском првенству Београда за сениоре које је одржано почетком месеца у дворани на Бањици, атлетичари ОАК “Морава” остварили су сјајне резултате. У трци на 800 метара доминирали су Њупријски тркачи Мирослав Дукадиновић и Алекса Томић, а у конкуренцији девојака Ива Арсенијевић. Дукадиновић је на циљ стигао први и ову деоницу истрчао за 1:54,75, док је као другопласирани Алекса Томић трку завршио одличним резултатом 1:55,27. Ива Арсенијевић са овог такмичења вратила се са сребрном медаљом. Првенство Београда одржано је у организацији Атлетског савеза Београда, а под покровитељством Генералног секретаријата за спорт и омладину.

РПГ

Легенда Њупријске кошарке Радомир Павловић Шош

ЖИВОТ ИЗМЕЂУ КОШЕВА

Другу половину седамдесетих и почетак осамдесетих година прошлог века у Њуприји је обележио један спортиста, кошаркаш Радомир Павловић Шош. Ниси морао да играш кошарку или да будеш познавалац спорта у то време, али Шоша си морао да знаш. Био је спортски амбасадор града на Великој Морави и узор будућим баскеташима.

У време када Њуприја није имала спортску халу, када су се утакмице играле на бетону терена за мале спортове и сали ДТВ “Партизан”, који једва да су испуњавали услове за одржавање утакмица, Шош и његови другови из клуба постали су градске легенде о којима се причало.

У Мораву је стигао са 18 година и одмах постао првотимац. Тренер му је био Борислав Борко Илић, познати стручњак тог времена и активни спортски радник, функционер у Савезу организација за физичку културу (СОФК).

Шош је био најмлађи у екипи. Учио је од старијих - Вељка, Косице, Табака, Пере, Драгија и осталих тада активних играча. Довољне су биле две године у Морави па да његов таленат препознају прволигашке екипе. Обрео се у Борцу из Чачка, у то време члана Прве савезне кошаркашке лиге. Тренер му је био рођени брат чувеног Радмила Мишовића, многи кажу најбољег чачанског кошаркаша свих времена. Добро је познато шта је Борац значао и дао југословенској и српској кошарци, онда и сада. Након Мишовића Шоша је тренирао чувени Слободан Копривица. Тражио је своје место у Борцу високи Њупричанин. Борио се храбро и одважно, градио каријеру поузданог крила са мирном и прецизном руком, какви су сви у Чачку били.

Након ослужења војног рока Радомир Павловић Шош је остао у Чачку, али је из Борца прешао у Железничар, где је учио

ИНТЕРВЈУ: Марко Мариновић, кошаркаш ОКК Ћуприја 2000

ДОШАО ИЗ ДРУГАРСКИХ ПОБУДА

Марко Мариновић почетком децембра прошле године постао је играч ОКК Ћуприја 2000, а његов долазак у град на Великој Морави медијски је окарактерисан као најатрактивнији трансфер ванредног прелазног рока. Наш бивши репрезентативац професионалну каријеру због повреде званично је као 35-годишњак окончао 2019. године у клубу у ком је и направио своје прве кошаркашке кораке – Борцу из Чачка. Убрзо након тога постао је њихов тренер, а Чачани су под Мариновићевим вођством после три деценије поново заиграли у АББА лиги, прикључивши се тако регионалној кошаркашкој елити.

Пре око годину и по дана сте решили да одете у играчку пензију, а онда сте у међувремену преиначили ту одлуку. Зашто?

Па добро, далеко је ово од неког професионалног бављења кошарком. Да сам се вратио кошарци - јесам. Мислим, кошарка је мој живот тако да се нисам вратио, ја сам одувек ту и остаћу ту: било као тренер, било као играч. Све што сам постигао у животу постигао сам захваљујући кошарци и бићу јој вечно захвалан.

Ваш долазак у Ћуприју био је највеће изненађење овог прелазног рока. Каква је атмосфера у ОКК Ћуприја 2000 и какви су планови за наредни период?

Ја сам у Ћуприју дошао на предлог мог доброг пријатеља Вука Поповића. Пошто осећам да још могу да играм придружио сам се иницијативи да мало популаризујемо кошарку у Ћуприји. Сам сам инсистирао да ме региструју као играча уз договор да учествујем кад год могу зависно од обавеза, а све да би ови одлични момци пробали да остваре своје циљеве у Другој мушкој регионалној лиги “Запад”. Можда сам мало закаснио са доласком за ову сезону, али пошто видим све више деце која овде тренирају надам се да ће Ћуприја поново оживети кошаркашки.

Од прошле сезоне постали сте тренер Борца из Чачка. Како се за сада сналазите у тренерском послу? Коју бисте оцену дали себи?

Искрено, много је тешко. Много је теже бити тренер него играч. Мало сам нагло прекинуо играчку каријеру због повреде и упловио у тренерске воде, али пошто су се ту поклопиле неке коцкице прошле године имао сам сјајан деби. Чачански Борац је после 32 године ушао у АББА лигу. Да кажем да сам имао старт из снова у лиги која је врло захтевна, ту се играју мечеви са екипама у рангу Евролиге и Еврокупа, и много ми је драго што смо Борац вратили на место које му припада.

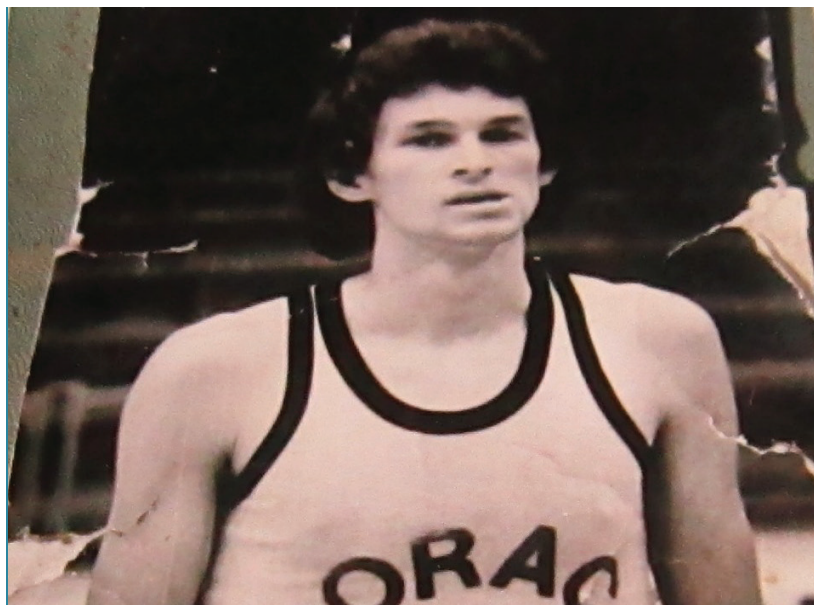
Иза Вас је изузетно богата играчка каријера у којој сте забележили бројне наступе за клубове који су редовни учесници ових елитних такмичења. Где се, по Вашем мишљењу, игра најбоља кошарка у Европи?

Дефинитивно у Шпанији. Одмах након НБА шпанска лига је најбоље организована на свету, што показују и њихови резултати. Тамо се милион пута десило да Барселона или Реал Мадрид изгубе од Ваљадолида или неке друге “на папиру” много слабије екипе. Јако захтевна и тешка лига са 18 одличних тимова, у којој ниједног момента нема места за опуштање.

Имали сте и то задовољство да наступите за национални тим на Светском првенству у Јапану 2006. године. Да ли је играње за репрезентацију нешто што би требало да искуси сваки кошаркаш који има довољно талента и квалификација за то?

То би требало да буде сан сваког спортисте – да наступаш за национални тим. Одрастао сам уз партије Саше Ћорђевића, Саше Даниловића, Бодироге и осталих који су 1995. освојили европско злато. Често сам маштао да једног дана и ја изађем на чувени балкон Скупштине града Београда као освајач златне медаље. Мени се испунила жеља да играм за репрезентацију на Светском првенству и могу рећи да је осећај заиста неописив.

РПГ

од тренера Предрага Вучићевића Прелета. Почетак осамдесетих година враћа га у Ћуприју и матични клуб Мораву. На тренерској клупи те 1981. године седео је Милан Маја Џелатовић. Шош је своју Мораву предводио до мајсторице за пласман у Квалитетну лигу Србије. Нису имали среће.

По завршетку играчке каријере Радомир Павловић Шош је једну годину радио као кошаркашки тренер, аматер. Ипак, његово искуство, знање и посвећеност кошарци морали су бити боље искоришћени. Данас је пензионер и навијач.

Ћупријска кошарка имала је много успона и падова. Изнедрила је неколико врхунских кошаркаша. Данас се поново уздиже и тражи своје место. Недавно оформљени ОКК Ћуприја добром организацијом и играма покушава да врати ћупријску кошарку на стазе старе славе.

М. ЏЕЛАТОВИЋ

Кроз програме запошљавања које је НСЗ спроводила током 2020. године 974 лица радно је ангажовано, а за ове намене издвојено је 202 милиона динара

2020. ГОДИНА ИЗАЗОВА ЗА НСЗ

Иако је 2020. година била година многих изазова услед епидемиолошке ситуације настале ширењем вируса ковид-19, Национална служба за запошљавање завршила ју је са повољним статистичким показатељима без већих померања када је број незапослених у питању. Светлана Митровић, вршилац дужности директора Националне службе за запошљавање-филијала Јагодина, каже да је и поред потешкоћа током пандемије настављен тренд смањења броја незапослених.

“Стање на тржишту рада у свим општинама Поморавског округа задржало је тренд смањења броја незапослених лица, тако да је на крају прошле године на територији Поморавског округа на евиденцији било 20.412 незапослених, што је за 8,2 одсто мање него у истом периоду у 2019. године када је на евиденцији незапослених било 22.441 лице. Пандемија корона вируса читавом друштву (а превасходно привредницима) донела је многобројне проблеме, али су економску стабилност и радна места одржале мере које је Влада Републике Србије благовремено понудила послодавцима и које су они у великом броју и прихватили.”

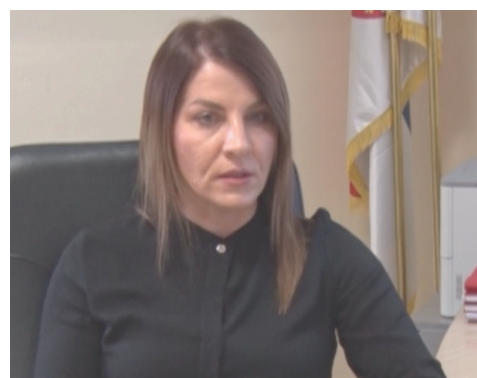
Један од програма за који је владало велико интересовање кандидата свакако је програм “Моја прва плата”, који је са једне стране за циљ имао подршку младима без радног искуства да стекну праксу на конкретним пословима, а истовремено пружање подршке привредницима у решавању проблема са недостатком

одговарајућих кадрова – наглашава директорка Митровић.

“Интересовање за програм “Моја прва плата” како у приватном тако и у друштвеном сектору премашило је сва наша очекивања. У прилог томе можда најбоље говори податак да су послодавци са подручја Поморавског округа преко портала Моја прва плата исказали интересовање за 774 извршиоца. После спроведеног поступка повезивања између послодаваца и незапослених, на нивоу филијале Јагодина 301 незапослено лице добило је могућност да се стручно оспособи на одређеним пословима без обзира на досадашње радно искуство. У складу са условима конкурса држава ће током девет месеци за младе раднике са средњом школом месечно издвајати 20.000 а за оне са факултетом 24.000 динара. Средства издвојена за реализацију овог програма на нивоу јагодинске филијале износе око 56 милиона динара.”

Национална служба за запошљавање сваке године конципира мноштво програма за различите категорије незапослених лица, па тако “Моја прва плата” није био једини програм намењен младима – објашњава Светлана Митровић.

“Сви наши програми су усмерени на различитим категоријама теже запошљивих лица па су тако, поред програма “Моја прва плата” који је превасходно намењен младим особама, током прошле године реализовани програми стручног оспособљавања

незапослених у оквиру којих је 170 лица добило прилику да се стручно оспособи или заснује радни однос у својству приправника код послодаваца на пословима за које имају стечено образовање. Поред ових, НСЗ понудила је и програме преквалификације кроз стицање практичних знања и обуке на захтев послодавца, у које се укључило више од 110 лица.”

Велико интересовање послодаваца владало је и за доделу субвенција за запошљавање на новоотвореним радним местима за теже запошљиве категорије, па је током 2020. на територији коју покрива НСЗ филијала Јагодина запослење нашло 99 лица из ових категорија. Субвенција је намењена послодавцима у приватном сектору који се баве производним и услужним делатностима, а обавеза послодавца је да оваква лица задржи на послу најмање годину дана. Нови круг јавних позива за запошљавање за 2021. годину биће расписан у фебруару.

Представљамо Сању Стевановић и Горана Урошевића, младе предузетнике ШАНСА ЈЕ У ОБРАЗОВАЊУ

Сањина жеља је да основном образовању врати све атрибуте који су га красили пре четрдесетак година. Између обичне рачуналке и савремених наставних средстава налази се учитељ – каже Сања.

Горан се посветио информационим технологијама које су, по њему, будућност човечанства, али држи се и старе изреке “човек вреди колико језика говори”. Горан је држао и школу шаха. Стабилност, промишљеност, без наглих потеза, одлучно и полако. Дobar бизнис је игра на дуге стазе. Брзе зараде нема – сматра он.

И Сања и Горан сматрају да култура предузетништва код нас није довољно развијена. Први разлог је страх, други недостатак информација, а трећи свеприсутна жеља за ухлебљењем у некој државној фирми. Рад са децом повезује ово двоје људи.

Учитељ први деци треба да укаже на сву потребу за образовањем у данашње време, да их проведе кроз ниже разреде уз лак, занимљив, ненаметљив рад, а опет довољно садржајан и едукативан, како би деца најпре заволела школу, схватила сву њену потребу и наставила свој пут лакше кроз школовање у вишим разредима основног образовања. Сигурна сам да ће таква деца знати шта желе у средњој школи и касније на факултету – сматра Сања Стевановић.

Она је у свом позиву видела шансу за самосталним радом кроз отварање школе. Каже да је љубав према послу била пресудна. Колеге су биле у чуду, а она на земљи. Подршка је стигла од родитеља и пријатеља. Сматра да је свом граду понудила нешто ново и другачије. За себе каже да је строга и правична. Најбоља реклама су задовољна деца и родитељи.

Информационе технологије и страни језици су будућност. Данас је све компјутеризовано и роботизовано. Машине служе човеку и одмењују га у многим пословима. Децу учимо роботизи. Сами конструишу и склапају своје моделе – каже Горан Урошевић.

Кроз програме запошљавања које је НСЗ спроводила током 2020. године 974 лица радно је ангажовано, а за ове намене издвојено је 202 милиона динара

НСЗ ПОУЗДАН ПАРТНЕР ЗА ПОКРЕТАЊЕ СОПСТВЕНОГ БИЗНИСА

Кроз пружање финансијске и нефинансијске подршке лицима која би да закораче у предузетничке воде, Национална служба за запошљавање најбољи је партнер у превазилажењу свих почетних недоумица у започињању сопственог бизниса. Нефинансијска подршка обухвата информативно-саветодавне услуге, обуку о предузетништву и менторинг програм, док се финансијска подршка огледа кроз субвенцију за samozapošljavanje.

“Информативно-саветодавне услуге у оквиру индивидуалног разговора са незапосленим лицима која се опредељују за започињање сопственог бизниса подразумевају сажете информације о томе шта значи бити предузетник, о мониторинг програму, обуци “Пут до успешног предузетника”, документацији неопходној за конкурсацију за субвенцију - једном речју даје одговоре који ће њима умногоме помоћи да се заправо одлуче да ли су и колико спремни да закораче у предузетничке воде”, каже Оливера Ђорђевић, организатор програма запошљавања Националне службе за запошљавање, у филијали у Јагодини.

Након информативног разговора кандидати су у прилици да се пријаве за обуку “Пут до успешног предузетника”, где се на један свеобухватнији начин незапосленим лицима предочавају све информације о правном и економском

аспекту предузетништва. Како регистровати своју предузетничку делатност, како дефинисати пословну идеју, како се припремити за реализацију пословног пројекта, коју правну форму одабрати, само су нека од питања на која незапослена лица могу да пронађу одговоре током похађања ове обуке.

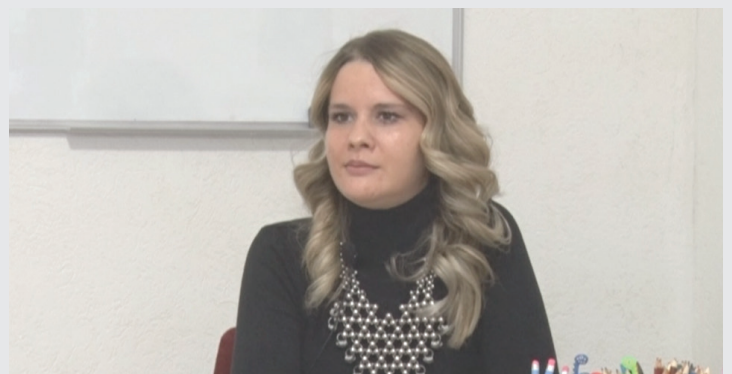
“Обука обухвата и радионицу за израду бизнис плана као веома важне ставке на почетку пословања, јер незапослена лица тада први пут своју пословну идеју стављају на папир, односно разрађују је кроз бизнис план као својеврсни путоказ свог будућег пословања. Кроз израду бизнис плана незапослена лица дају одговор на питање којом делатношћу ће се бавити, који производ ће пласирати на тржиште, како ће формирати цену производа, ко ће бити њихови добављачи и купци, колики ће бити приходи и расходи, ко им је конкуренција, једном речју долазе до одговора на питање да ли

је њихова пословна идеја истовремено и њихова пословна прилика”, наставља Оливера Ђорђевић.

На самом старту, поред сопствених улагања, нови предузетници могу да рачунају и на помоћ кроз субвенцију за samozapošljavanje. Ова једнократна финансијска помоћ у висини од 250 хиљада динара за незапослена и 270 хиљада динара за лица за инвалидитетом додељује се за покретање производних и услужних предузетничких делатности. У првој години пословања корисници субвенција могу рачунати и на менторинг програм, где кроз консултативну подршку добијају адекватне препоруке за унапређење пословања.

Заинтересованост незапослених лица за субвенције из године у годину не јењава, па се на годишњем нивоу одобри од 50 до 70 одсто субвенција у односу на пристигле захтеве - каже Оливера Ђорђевић.

Потенцијалним предузетницима идеје долазе са различитих страна, без обзира да ли су се школовали за тај посао или су на интернету нашли идеју, или су пак настале на основу примера добре праксе из непосредног окружења. Наш генерални савет је да у бизнис никако не улазе стихијски већ да добро размотре своју пословну идеју, мане и недостатке, и да студиозним планирањем одреде свој будући пословни правац - закључује Оливера Ђорђевић.

Ни Сања ни Горан нису знали шта их очекује. Администрација, захтеви, молбе, таксе и слично нису их обесхрабрили. Није све тако компликовано како у причи изгледа. Кажу, ко жели тај и може. Улагања нису велика. Довољна је одлучност и жеља за радом. Планови постоје. Они не журе. Сања има визију будуће велике приватне школе. Одлучна је и упорна. Горан жели да унапреди своју школу роботике и прошири капацитете.

Сваки посао се ради због профита, али и Сања и Горан знају да у образовању нема великих пара. Кажу да ако се ради поштено и на дуже стазе сваки посао се исплати.

Пример Сање Стевановић и Горана Урошевића нагони на размишљање. Млади људи у бизнису. Профил образовне делатности. У знању је моћ.

ГОДИНУ ДАНА ПОСТОЈАЊА ГРУПЕ “ПОМОЋ ПРИЈАТЕЉУ”

Ових се дана све чешће говори о хуманости и човечности. На нешто тежи начин утврђује се давно заборављено градиво стицано домаћим васпитањем које се негде у годинама кризе и чудних вредности и вредновања затурило негде у међупростору. И ту и остало. Када је пре годину дана, одлучио да преко друштвене мреже затражи помоћ за свог пријатеља Владан Милосављевић ни слутио није да ће овим потезом започети причу са срећним крајем без краја. За кратко време група “Помоћ пријатељу” постала је невероватна заједница људи огромног срца и енергије која сада броји око 5 ипо хиљада чланова од чега је 5 хиљада стално активних.

“Хуманости се учимо сваког дана, изнова и изнова. На малим гестовима обичних људи и ситним доброчинствима чија човечност превазилази њихову материјалну вредност, каже Владан Милосављевић. За ових годину дана тешко је поименце набројати све оне који су путем ове групе решили своје мале и велике проблеме а још теже оне који су помоћ нудили и својим позитивним коментарима били наша најбоља референца и потврда пожртвованости и хуманости.

”Помоћ у храни, лековима, новчане донације, савети, предлози, аукције само су делић активности које смо спроводили у протеклих 365 дана. Помоћ је стизала са свих страна из града, околине и иностранства а већина објава, колико год се у први мах чинила нереално изводљивом решавала у кратком року. Многи људи су у име “Помоћ пријатељу” уградили себе и своје слободно време, укључили своје пријатеље, и пријатеље својих пријатеља и зато се никада нисам показао што сам започео ову причу. Планови су да се током ове године региструјемо чиме ћемо себи отворити врата сарадње са далеко већим бројем организација, закључује Милосављевић

Можда се на примеру ове групе треба учити колико је “Хвала” постала скупа реч. Јер једино њоме и може да се плати хуманост и човечност. Јер једино тада све ово и има смисла, сагласни су њени чланови.

Upiši BUDI HUMAN i pošalji SMS na 3030

mesečna pomoć - 200 din.

Upiši 500 i pošalji SMS na 3030

jednokratna pomoć - 500 din.

Upiši 1 i pošalji SMS na 3030

jednokratna pomoć - 200 din.

**Naše malo
nekome je sve!**

